

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513205425
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8513205425.3

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu Československá obchodná banka, a.s., Bratislava, Michalská 18, IČO: 36 854 140, pr. zast. HMG & PARTNERS, s. r. o., Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava proti žalovanému: P. P., nar. X. XX. XXXX, naposledy bytom X. XXX/XX, občanovi SR, zastúpenému opatrovníkom pre toto konanie Mestom Stará Ľubovňa, v konaní o zaplatenie 5 079,07 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 209,53 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 17.9.2013 do zaplatenia a trovy konania vo výške 199,82 eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 80,32 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 119,90 eur na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária HMG & PARTNERS, s. r. o., Bratislava, vedený v P., a. s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu Československá obchodná banka, a.s., Bratislava, Michalská 18, IČO: 36 854 140, pr. zast. HMG & PARTNERS, s. r. o., Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava proti žalovanému: P. P., nar. X. XX. XXXX, naposledy bytom X. XXX/XX, občanovi SR, zastúpenému opatrovníkom pre toto konanie Mestom Stará Ľubovňa, v konaní o zaplatenie 5 079,07 Eur s príslušenstvom, takto

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 8.10.2013 a zmenenou dňa 17.11.2013 sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 5 079,07 eur, úroku vo výške 16,90 % ročne zo sumy 3267,62 eur od 17.9.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 3 267,62 eur od 17.9.2013 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1 255,64 eur do 17.9.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR zo dňa 18. 7. 2011, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky na jednorazové čerpanie (spotrebiteľský úver) do výšky úverového limitu 3 300 eur, ktorý bol úročený úrokovou sadzbou 16,90 % ročne. Žalovaný sa zaviazal uvedený úver splatiť žalobcovi 60 mesačnými splátkami, splatnými vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.8.2011, s dátumom poslednej splátky 20.7.2016, pričom splátky č. 1 až 59 boli dohodnuté vo výške 81,95 eur a výška poslednej splátky mala byť určená žalobcom na základe priebehu splácania úveru.

Nakoľko žalovaný úver nesplácal a bol v omeškani s platením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, žalobca vyhlásil zosplatenie úveru ku dňu 20.3.2012 a vyzval žalovaného na zaplatenie celej dlžnej sumy 3 804,22 do 1.4.2012. Ku dňu 3.10.2013 bol dlh žalovaného vo výške 5 079,07 eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 3 267,62 eur, riadneho úroku vo výške 1 104,46 eur, úrokov z omeškania vo výške 555,81 eur a poplatkov vo výške 151,18 eur s tým,

že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.9.2011. Do podania žaloby žalovaný uhradil sumu 90,47 eur.

S prihladnutím na to, že žalovaný sa nezdržiava v mieste trvalého bydliska, zdržiava sa na neznámom mieste, jeho pobyt nie je známy, súd mu uznesením č. k. 5C/14/2014-96 zo dňa 6.10.2015 ustanovil opatrovníka pre toto konania Mesto Stará Ľubovňa v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, opatrovníkovi žalovaného doručil návrh na začatie konania a súčasne ho vyzval, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadril v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti a pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Opatrovník žalovaného sa k návrhu v lehote stanovenej súdom nevyjadril.

Žalobca na žalobe trval, nesúhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

Súd nariadil pojednávanie na deň 16.6.2016, na ktoré predvolal účastníkov konania. Pojednávania sa nezúčastnil žalobca, jeho právny zástupca, žalovaný a opatrovník žalovaného. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodov hospodárnosti, navrhol, aby súd prejednal vec v jeho neprítomnosti a rozhodol na základe predložených dôkazov. Súd preto prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

2. Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov - zmluvou o úvere (čl. 9-11), oznámením o zosplatnení úveru (čl. 17), informatívnym výpisom žalobcu z OR (čl. 20-23), prehľadom splátok a úhrad (čl. 32), Všeobecnými obchodnými podmienkami (čl. 88-91), Obchodnými podmienkami ČSOB pre spotrebiteľské úvery (čl. 85-88), písomnými vyjadreniami žalobcu (čl. 31, 61, 103), ako aj obsahom celého spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR uzavretej zo dňa 18.7.2011 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru vo výške 3 300,00 eur, ktoré mohol čerpať jednorázovo a bez uvedenia účelu. Žalovaný sa zaviazal uvedené finančné prostriedky vrátiť žalobcovi s úrokom 16,90 % ročne, pri RPMN 23,39 %, a to 60 mesačnými anuitnými splátkami, splatnými vždy k 20. dňu v mesiaci, s dátumom prvej splátky 20. 8. 2011 a poslednej splátky 20. 7. 2016, pričom anuitné splátky č. 1 až 59 boli dohodnuté vo výške 81,95 eur a výška poslednej splátky mala byť určená žalobcom na základe priebehu splácania úveru. Súčasťou úveru je poistenie pre prípad poistnej udalosti smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti dlžníka. Celkový mesačný poplatok za poistenie úveru bol stanovený sumou 4,10 eur. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť, bola 5 348,80 eur. Priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy bola 20,56 %. Za poskytnutie úveru bol stanovený poplatok vo výške 66 eur a za vedenie účtu poplatok 2 eur mesačne.

Súčasťou uvedenej zmluvy boli Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery a Všeobecné obchodné podmienky, ktoré neboli zo strany žalovaného verifikované.

Podľa bodu 1.3. Obchodných podmienok súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery a Všeobecné obchodné podmienky banky a v prípade, že sa dojednáva i poistenie úveru aj Všeobecné poistné podmienky pre životné poistenie.

Podľa bodu 9.1. písm. b) Obchodných podmienok, v prípade, že nastane skutočnosť, ktorá znamená, či vyvolá podstatnú zmenu podmienok, za ktorých bola Zmluva uzatvorená a ktorá môže podľa posúdenia Banky ohroziť včasnú a úplnú splnenie záväzkov Dlžníka, najmä dlžník bude v omeškani so splatením akejkoľvek sumy voči Banke, resp. inému subjektu, ktorý mu poskytol úver, potom je banka kedykoľvek oprávnená oznámením odoslaným Dlžníkovi písomne vyhlásiť, že všetky jej pohľadávky z poskytnutého úveru, sú splatné ku dňu uvedenému v oznámení.

Podľa výpisu z účtu žalovaný skutočne čerpal dňa 18. 7. 2011 úver vo výške 3 300,00 eur.

Poslednou výzvou na zaplatenie zo dňa 26. 2. 2012 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky 698,60 eur s tým, že ak túto sumu neuhradí, žalobca vyhlási zosplatnenie celého úveru a pohľadávku si uplatní súdnou cestou.

Listom zo dňa 21. 3. 2012 žalobca oznámil žalovanému zosplatnenie celého úveru dňom 20. 3. 2012 z dôvodu omeškania so splácaním splátok. Súčasne ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 3 804,22 eur do 1.4.2012.

Žalobca vyčíslil pohľadávku ku 3.10.2013 vo výške 5 079,07 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3 267,62 eur, riadneho úroku vo výške 1 104,46 eur, úrokov z omeškania v sume 555,81 eur a poplatkov vo výške 151,18 eur.

Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z mesačnej splátky 81,95 eur nevyplýva rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, ani adresa predajcu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu.

Žalovaný do podania žaloby uhradil žalobcovi sumu 90,47 eur (ako vyplýva z prehľadu splátok na čl. 32) dvoma splátkami od 20.8.2011 do 20.9.2011.

Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný neuhradil dlžnú sumu 5 079,07 eur, preto ju žalobca uplatňoval v tomto konaní spolu s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 3267,62 eur od 17.9.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 3 267,62 eur do 17.9.2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1 255,64 eur do 17.9.2013 do zaplatenia a trovy konania.

3. Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Pri určení, či žalobcovi ako právnickej osobe - dodávateľovi, vzniklo právo na vrátenie úveru, ktorý mal byť poskytnutý žalovanému ako fyzickej osobe - spotrebiteľovi na osobnú potrebu a nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania súd konštatuje, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k dňu 18. 7. 2011 (ďalej len ZoSÚ) a ustanovenia § 52 -54 OZ o spotrebiteľských zmluvách a zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS), Smernicu Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), ale len pokiaľ neodporujú ust. § 52 - § 54 OZ a ZoSÚ.

Podľa § 497 ObZ Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 ObZ Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevycherpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Uzatvorená zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné tento právny vzťah posudzovať podľa ustanovení OZ, podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia tejto zmluvy o úvere.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom

Podľa § 52 ods. 2 OZ Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods. 5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihladne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 559 OZ splnením dlh zanikne.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), účinného v čase uzavretia zmluvy (18.7.2011) Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 ZoSÚ Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

Podľa § 10 ods. 3 ZoSÚ Veriteľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi aj písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, zvýšenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo iných splatných poplatkov, a to najmenej 15 dní pred nadobudnutím účinnosti tejto zmeny, ak tento zákon v § 12 ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS)

a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

b) predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby.

Podľa § 5 ods. 1 ZoOS výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa § 7 ods. 1 ZoOS nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 ZoOS Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 ZoOS za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č.

Vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaný v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby (kúpa tovaru), teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave ObZ a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať na daný prípad aj ustanovenia § 52 - 54 OZ o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS).

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

4. Súd má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.7.2011 neobsahuje všetky obligatórne náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

V prvom rade v zmluve absentuje adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c) citovaného zákona. Ďalej podľa názoru súdu, v zmluve chýba údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a to údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Z gramatického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia a to bol aj zámer zákonodarcu, je, aby bolo jednoznačné, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov.

Súd má za to, že žalobca v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nesplnil si povinnosť vyplývajúcu z uvedených zákonných ustanovení, a to jednak v úverovej zmluve neuviedol adresu, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť ako ani nerozpísal žalovanému ako spotrebiteľovi splátky istiny, úrokov a poplatkov.

Je zrejmé, že žalovaný úver čerpal, zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1 absenciu vyššie uvedených údajov (údajov podľa § 9 ods. 2 písm. c/ a k/) sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a potom žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutým a splateným úverom.

Na základe uvedeného má súd za to, že úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenou sumou, teda na sumu 3 209,53 eur (3 300 - 90,47) a úroku z omeškania za obdobie od 17.9.2013 na úhradu ktorej súd zaviazal žalovaného a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol ako nedôvodný. Súd preto priznal žalobcovi zaplatenie istiny vo výške 3 209,53 eur a nad túto sumu žalobu zamietol.

Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa neboli naplnené. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo - právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

5. Keďže súd ustálil, že úver poskytnutý žalovanému pre absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemá nárok na zmluvné úroky, ktoré si uplatnil v sadzbe 16,90 % ročne. Navyiac zmluvné úroky by patrili žalobcovi len do dňa zosplatenia úveru, ku ktorému došlo dňom 20.3.2012 za predpokladu, ak by zmluva bola platne uzavretá. Tento názor vyplýva z ustálenej súdnej praxe, súd poukazuje na rozhodnutie Unesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/1998, z ktorých vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Na základe uvedeného súd zamietol žalobu v časti nároku uplatneného žalobcom na priznanie zmluvného úroku vo výške 16,90 % ročne z istiny 3 267,62 eur od 17.9.2013 do zaplatenia.

6. Súd zamietol návrh v časti účtovaných poplatkov žalobcom žalovanému ako spotrebiteľovi vo výške 151,18 eur s poukazom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodov uvedených vyššie. Poplatok za správu úveru a poistenie súd žalobcovi tiež nepriznal vzhľadom na to, že je pre spotrebiteľa neprijateľnou podmienkou zmluvy spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa.

7. Žalobca žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z istiny 3 267,62 eur od 17.9.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 255,64 eur od 17.9.2013 do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 2 OZ Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dluhu.

Podľa § 79 ods. 2 O. s. p. navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 120 ods. 2 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods. 1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania v sadzbe 8,5 % ročne (úroková sadzba ECB 0,5 % + 8,0 % ročne podľa vyhlášky č. 87/1995) z priznanej sumy 3 209,53 eur od 17.9.2013 do zaplatenia.

Kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 555,81 eur súd žalobcovi nepriznal, keďže presne nešpecifikoval za aké obdobie ho uplatňuje a ako vypočítal tento úrok z omeškania, teda v tejto časti neunesol dôkazné bremeno.

Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného na úhradu rozdielu medzi poskytnutým a uhradeným úverom na zaplatenie sumy 3 209,53 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy od 17.9.2013 do zaplatenia a zvyšok žalobcom uplatneného nároku ako nedôvodnú zamietol.

8. O trovách konania žalobcu a žalovaných súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobca na súde uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5 079,07 eur s príslušenstvom. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3 209,53 eur s príslušenstvom, teda v časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 63,19 %, bol žalobca v konaní úspešný. Keďže súd v prevyšujúcej časti, teda v časti istiny vo výške 1 869,54 eur s príslušenstvom, žalobu zamietol, mal v tejto časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 36,81 %, úspech žalovaný. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu (63,19 - 36,81), úspech žalobcu prevyšuje úspech žalovaného o 26,38 % a v tejto výške má žalobca právo na náhradu trov konania. Žalobca uplatnil trovy konania a zo spisu vyplýva, že trovy konania mu vznikli za zaplatený súdny poplatok vo výške 304,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 452,98 eur za 2 úkony právnej služby - prevzatie vecí a príprava zastúpenia - 180,93 eur, podanie návrhu na súd zo dňa 3.10.2013 - 180,93 eur, 2 x režijný paušál 7,81, t. j. spolu 377,48 eur + 75,50 eur 20% DPH, teda trovy v celkovej výške 757,48, z toho 26,38 % predstavuje sumu 199,82 eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 119,90 eur a z náhrady súdneho poplatku vo výške 80,32 eur, ktoré súd zaviazal žalovaných uhradiť žalobcovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby a za režijný paušál k nemu prislúchajúci, a to za „vyjadrenie zo dňa 14.11.2013 (HMG LEGAL s.r.o.)“ a „vyjadrenie zo dňa 14.11.2013 (HMG LEGAL s.r.o.)“. Súd pri nepriznaní náhrady odmeny a režijného paušálu za tento úkon vychádzal z toho, že účastník má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatnenie alebo bránenie svojho práva.

Vyjadrenie zo dňa 14.11.2013 je reakciou na výzvu súdu na predloženie špecifikácie žalovanej sumy a na predloženie Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery a Všeobecných obchodných podmienok banky. Je povinnosťou žalobcu uviesť v žalobe všetky rozhodujúce skutočnosti, teda aj špecifikovať dlžnú sumu a doložiť doklady preukazujúce jeho nárok. Ak tieto skutočnosti v žalobe neboli uvedené, resp. potrebné doklady neboli predložené a tieto sú doložené až na výzvu súdu (v danom prípade na dvakrát), súd takéto úkony nepovažuje za účelne vynaložené na uplatnenie práva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).